

ಲಿ೦ತಿ ಧೂತ ಪರಿವಾಳದ್ದಾಗು ಸ್ವಚ್ಛ ಬಿಳಿ. ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ನಿಲುವಂಗಿ, ಪಾಯಿಜಾಮಾ, ಟೊಪ್ಪಿಗೆ, ಶಲ್ಯ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಉದ್ದ ಗಡ್ಡ, ಹೆಗಲಿಗೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟ ಉದ್ದ ಚೀಲ ಕೂಡ ಬಿಳಿ. ಸಪೂರ ದೇಹ, ನೀಳ ಮೂಗು, ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಸದಾ ನಗು.. ಸಂತ, ಫಕೀರ, ಪಾದ್ರಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇವರು ಎಲ್ಲವೂ ಹೌದು ಎನಿಸುವ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲದರ ಆದರ್ಶ ರೂಪದಂತಲೂ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇವರನ್ನು ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯ ಹರಿಕಾರ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಇವರು 'ಕನ್ನಡದ ಕಬೀರ' ಎಂದೇ ಪರಿಚಿತ.

ಬಗಲಿಗೇರಿದ ಬಿಳಿ ಚೀಲ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿಯಾದರೂ ಅದೊಂದು ಅಪ್ಪಟ ಜೋಳಿಗೆ! ಅದರೊಳಗಿನ ಜ್ಞಾನ ಅಪಾರ. ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಮಧುರ ಹಾಡು, ಹಸನಾದ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಜನಮಾನಸಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಅವರ ಪರಿಯೇ ಅನನ್ಯ. ಅಸ್ಥಿಲಿತ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ, ನಡುವೆ ಉಲಿವ ಅಪರೂಪದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು, ಅದ್ಭುತ ಕಂಠ ಸಿರಿಯ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಆಹಾ! ಆ ಮಾತು, ಹಾಡು ಕೇಳುಗನ ಮನದೊಳಗೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಮೋಡಿಕಾರನ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಸೊಗಸು. ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಸುತಾರ.

ಅರಿವೇ ಗುರು, ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳೂ ಒಂದೇ, ಮಾನವಕುಲವೂ ಒಂದೇ ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಾರುವ ಅಪರೂಪದ ದಾರ್ಶನಿಕ. ಊರೂರು, ದೇಶ-ವಿದೇಶ ಸಂಚರಿಸಿ ಪಂಡಿತರು, ಪಾಮರರು, ಹಳ್ಳಿಗರು, ನಿರಕ್ಷರಿಗಳು, ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಕೌದಹೌದೆನ್ನುವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ನೀಡುವ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಜುಳು-ಜುಳು ಹರಿಯುವ ನದಿಯ ನೀರಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಹೇಸುತ್ತವೆ.

ಮೂಲತಃ ಬಾಗಲಕೋಟೆ (ಅಖಂಡ ವಿಜಯಪುರ) ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳದವರು. ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ಇಬ್ರಾಹಿಂ ನಬೀಸಾಬ ಸುತಾರ. 'ಕನ್ನಡದ ಕಬೀರ' ಎಂದೇ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳದ ಬಡ ಬಡಗತನದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ 1940ರ ಮೇ 10ರಂದು ಜನಿಸಿದ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ತಂದೆ ನಬೀಸಾಬ, ತಾಯಿ ಅಮೀನಾಬಿ. ಮನೆತನದ ಮೂಲ ಆಡ್ಯಹೆಸರು ಬಿಟ್ಟು. ಮುಂದೆ ವೃತ್ತಿಯಾಧಾರಿತವಾಗಿ ಸುತಾರ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿತು. ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಇಯತ್ತೆವರೆಗೆ ಕಲಿತು ಸಾಲಿ ಬಿಟ್ಟವರು. 'ಹಿಟ್ಟಿನ ಗಿರಣಿಯ ಒಳಗಿನ ಜೋಳದ ಹಿಟ್ಟು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಷ್ಟ ರೊಟ್ಟಿ ಬಡಿದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು' ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುತಾರ ಅವರ ಅಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ

ಮನ ಕಲುಕುವಂಥದು. ತಾಯಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರ ಕಣ್ಣು ತೇವಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಮನೆ ಮಂದಿಗೆ ದುಡಿದು ಹಾಕಲು ನೇಕಾರಿಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಸುತಾರರು ಮುಂದೆ ಪದ-ಪದಗಳನ್ನು ನೇಯ್ದು ಹಾಡು, ತತ್ವಪದ ಹೊಸೆಯುವ ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಕಲಿತು ಸಾಹಿತ್ಯ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಎಂದೆಲ್ಲ ನಿರಂತರ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದರು. ನಾಲ್ಕು ಜನಕ್ಕೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿತು.

ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಗುಡಿ, ದರ್ಗಾಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. 14ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗೆಲೆಯರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 'ರಮ್‌ಜಾನ್ ಜಾಗರಣೆ ಸಂಘ' ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಓಣಿ-ಓಣಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂತ, ಶರಣರ ಒಡನಾಟಗಳೇ ಇವರಿಗೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಾದವು. 1970ರಲ್ಲಿಯೇ 'ನಿರಂಜನಾವಧೂತ ಭಾವೈಕ್ಯ ಜನಪದ ಸಂಗೀತ ಮೇಳ' ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಕುಡಚಿಯ ಸೂಫಿಸಂತ ಹಜರತ್ ಶೇಖುಲ್ ಮಷಾಯಿಕ್ ಅಬ್ಬಾಸಲಿ ಜುನ್ನೇರಿ ಅವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು. ಈಗಂತೂ ಉರ್ದು, ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಹಿಂದಿ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ನೀಡುವ ಅವರ ಪ್ರವಚನಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಮಹಾಪೂರ

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಇದೇ ವರ್ಷ (2018) ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಸುತಾರರಿಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (1995), ಕರ್ನಾಟಕನ ಕ್ಷೇತ್ರದ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಕಲಾಶ್ರೀ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅಳ್ತಾಜ್ ನುಡಿಸಿರಿ 'ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ' ಪ್ರಶಸ್ತಿ (2006), ಇಂಚಲ ಶಿವಾನಂದ ಭಾರತಿಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ 'ಕನ್ನಡ ಕಬೀರ' ಬಿರುದುಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ 40ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಬಿರುದುಗಳಿಂದ ಸುತಾರ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದಸರಾ, ಚಾಲುಕ್ಯ ಪಟ್ಟದಕಲ್ಲು, ನವರಸಪುರ ಉತ್ಸವಗಳು, ಬೆಳಗಾವಿಯ ಗಡಿನಾಡು, ಮುಧೋಳ, ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ತರಳಬಾಳು ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸುತಾರರಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಸಂದಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ದಿಲ್ಲಿ, ಓಡಿಶಾ, ರಾಜಸ್ಥಾನ, ಗೋವಾ ಮುಂತಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೀಡಿ ಜನಮನ್ನಣೆಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವಚನಗಳು, ಭಜನೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಪದಗಳ ಹಲವಾರು ಧ್ವನಿ ಸುರುಳಿಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡಿವೆ. ಅವರ 'ಪಾರಮಾರ್ಥ ಲಕರಿ ತತ್ವಪದ' (1989) ಕೃತಿ ಒಂಭತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿದೆ. 1998ರಿಂದ 2001ರ ವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

'ಸಬ್ ಕಾ ಮಾಲಿಕ್ ಏಕ್ ಹೈ' ಎನ್ನುವ ಸುತಾರರು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಹುನ್ನಾರ, ದೇಶ-ದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ವೈಷಮ್ಯ, ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ಮೆರೆಯಲು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಿಂದ ಹೇಣಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪತ್ನಿ ಮರಿಯಮ್‌ಬಿ (ಸುಲೆಮಾಸಾಬ, ಆಶಾಬಿ ಪುತ್ರಿ), ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರಿಯರು ಕೌಸರ್‌ಬಾನು ಹಾಜೇಸಾಬ ಸಾರವಾನ (ಮುಧೋಳ), ರಿಜವಾನಾ ಮಹ್ಮದ್ ರಫೀಕ್ ನಾಲಬಂದ (ಕೌಜಲಗಿ), ಪುತ್ರ ಹುಮಾಯೂನ, ಸೊಸೆ ಯಾಸ್ಮೀನ್, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ದಿಯಾಬಾನು, ಹಫೀರಾ .. ಹೀಗೆ ಅವರದು ತುಂಬು ಜೀವನದ ಸುಖಿ ಸಂಸಾರ. ಇದೀಗ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಸುತಾರರು 79ಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಭವದ ಹಂಗು ನನಗಿನ್ನೂ ಕೋ' ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ನಸುನಗುವ ಇಬ್ರಾಹಿಂ, ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫರ ಪದದಂತೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮವೇ ನನ್ನ ಉಸಿರು, ಸಕಲರ ಜೀವನ ಹಸನು ಮಾಡುವದೇ ನನ್ನ ಹಸಿರು ಎಂಬಂತೆ ಭಾವೈಕ್ಯದ ಪಯಣ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.